

ren foreslaar nu her en lignende ny. Gaaſte viſt føler jeg, at det er et Punkt, hvor han vil faae endel med ſig. Han foreslaar her, at vi ſkulle forøge diſſe Stempelfkatter, diſſe enſidige Byrder og Afgifter, vi Andre haabe ſnart at kunne blive helt fri derfor.

Finantsministeren: Det ærede Medlem, ſom ſidſt talte, gjorde principielle Indvendinger mod det foreliggende Lovforſlag, der for mig indeholde en Opfordring til ſtrar at imødegaa de Betragtninger, han opſtillede. Jeg vil for det Forſte gjøre opmærſom paa, at jeg tror, at han med Henſyn til de forſte Bemærkninger, han gjorde om Stempelfkatten paa fremmede Papirer, viſtnok har overſet et temmelig vigtigt Punkt, ſom jeg dog tillod mig at heilede Opmærkſomheden paa ved Lovforſlagets Forelæggelſe. Det ærede Medlem ſagde, at det var en Skat af en ſærlig Indtægt, ſaaledes alſaa, at fordi man havde anbragt ſin Formue i fremmede Papirer, ſkulde man deraf ſvare en ſærlig Skat, ſom man ikke ſvarede af anden Formue; men det ærede Medlem har viſtnok overſet, at den tidligere Plan, der har været lagt for denne Skat, hvorefter den Formue, der allerede er anlagt i fremmede Papirer, ſkulde beſtattes, ikke er fulgt i nærværende Tilfælde. Hele den Formue, ſom allerede er anbragt i fremmede Papirer her i Staten, er vel foreslaet ſtemplet, men gratis. Forſlaget gaar alſaa ud paa, at hvad der i Fremtiden indføres i Landet, ſkal underkaſtes en Stempelfkat, ſom alſaa kommer til at virke ganſke i Analogi med en Told. Det er alſaa en ganſke lille Told, ſom herhjemme bliver lagt paa de Varer, ſom kaldes fremmede Papirer, og det vil alſaa ſes, at ſaa længe vi ikke ere komne hen til det Princip, ſom det ærede Medlem berørte i Slutningen af ſit Foredrag, at have en eneſte billig og retfærdig Skat, hvorefter alle Statsudgifter ſkulle ydredes, og ſaa længe vi ſaaledes ere nødte til at bevare Skatter paa forſkjellige Gjenſtande, og af forſkjelligartet Status, ſaa længe er det alſaa fuldkomment i ſin Orden, at man lægger Told paa Varer, ſom ifølge deres Natur egne ſig dertil. Det vil jo let ſes af dem, der have fulgt det ærede Med-

lems Foredrag helt igjennem, at der egentlig bagved hele hans Betragtning ligger den Grundantſtuelſe, ſom er meget ſnuf, og ſom jeg har mange Vidnebyrder for, at det ærede Medlem har ſtræbt at udvikle i flere Retninger, nemlig den, at han mener, at det er muligt at indrette en Skat, ſom kom til at træde iſtedet for andre Skatter og dog bliver billig og retfærdig. Jeg har inidlertid den Overbeviſning, at dette er en Opgave, der er ſaa vanſkkelig at løſe, at jeg kun kan ſe den ſom et fjært Maaal, hvorhen man kan ſtræbe. Jeg fortænkter aldeles ikke det ærede Medlem, for hvem dette maa ſtille ſig ſom et Maaal, man kan gaa hen imod, i, at han ſtræber derhen, men jeg ſiger, at for mig ſtiller det ſig ſom et Formaaal, hvis Opnaaelſe er ſaa fjern, at praktiſke Mænd vanſkeligt kunne tage Henſyn dertil. Vi ere alſaa nødte til, ſaaledes ſom Forholdene nu ere, og da vi ialfald ſkulle leve, indtil den Tid kommer, da dette Maaal kan naas, at ſøge at indrette os ſaa forſtandigt, ſom vi kunne under de nærværende Forhold, og de ere ſaaledes, at vi have forſkjelligartede Skatter, ſom hver har ſin beſtemte Karakter ſom hver rammer paa ſin Maade og gjennem hvis Samvirken det forſt bliver muligt for, os at faa de Statsindtægter, der ere nødvendige til at afholde de Byrder, der hvile paa os. Jeg tror derfor, at det maa erkjendes, at forſaa vidt der her er gjort Forſlag om at lægge en lav Afgift paa udenlandſke Statspapirer, ſaa er det et Forſlag, der ſtaar i den fuldſtændigſte Samklang med de Grundſætninger, ſom ere fulgte i vor øvrige nærværende Skatte- lovgivning. Naar dette er Tilfældet, og det ſaa ved Siden deraf virkelig holdes for Die, hvormeget jeg har foreslaet Thinget Vettelſer i andre Henſeender, hvor ſaadanne Byrder ſynes mig at være forholdsvis tunge eller hindrende for Bedriften, da haaber jeg, at Thinget ikke vil finde det beſynderligt, at jeg er fremkommen med et Forſlag til en ſaa moderat Afgift ſom den her foreslaede paa en Gjenſtand, ſom forekommer mig ſaa godt at kunne bære den. Dette alſaa med Henſyn til det ærede Medlems Hovedindvending. — Han har dernæſt ogsaa gjort en anden Betragtning gjældende, nemlig, at denne Lov ikke vilde kunne